

РЕШЕНИЕ

№ 690

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20211110138915 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 405 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът „**ЮЛ**“, ЕИК ..., моли от съда да осъди ответника **„ЮЛ“**, ЕИК ..., да му заплати сумата от **10806,10 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди по л.а. „...“, модел „...“, рег. № ..., от настъпило в срока на действие на застраховка „**Каско**“ и „**Злополука**“ пътно-транспортно произшествие на 28.07.2020 г., сума в размер **933,53 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 26.08.2020 г. до 02.07.2021 г., както и законна лихва върху главницата, считано от 02.07.2021 г.- датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът „**ЮЛ**“, ЕИК ..., твърди, че на 28.02.2020 г. между страните е сключен договор за имуществена застраховка „**Каско**“ и „**Злополука**“ съгласно Комбинирана застрахователна полица № ... със срок на валидност от 09.03.2020 г. до 08.03.2021 г., по отношение собствения на ищеца л.а. „...“, модел „...“, рег. № .... На 28.07.2020 г., в гр. София при маневра за включване в движението по бул. „...“ от ул. „...“, между л.а. „...“, модел „...“, рег. № ... и движещия се в лентата за насрещно движение мотоциклет „...“ настъпва ПТП, за което бил съставен Констативен протокол № К-340 и е било водено досъдебно производство ЗМ 11215/2020 г., по описа на СДВР, пр. пр. № 26336/2020 г., по описа на СРП. Посочва, че съгласно заключението по изготвената комплексна експертиза в досъдебното производство ПТП-то е настъпило вследствие на съпричиняване от двамата участници в него. Ответното дружество било уведомено на 28.07.2020 г., като ищецът заявил претенция за обезщетение, като била образувана Щета № .... По така образуваната преписка застрахователят постановил отказ с довод, че действията на водача на застрахованото МПС са извършени при условията на груба небрежност и са довели до настъпването на процесното ПТП. Ищецът оспорва, че са налице предпоставки за постановения отказ от изплащане на обезщетение, като поддържа, че водачът на застрахования при ответното дружество лек автомобил не е действал умишлено, нито при условията на груба небрежност, като посочва, че маркировката на процесния участък по бул „...“ е била изтрита, включително липсвали

видима непрекъсната линия и разделителни знаци между платната при кръстовището на бул. „...“ и ул. „...“. Моли от съда да уважи исковите претенции. Претендира разноски.

Ответникът /ЮЛ/, ЕИК ..., в срока по чл. 131 ГПК, оспорва исковете по основание и размер. Не спори, че между страните има валидно сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС за лек автомобил с марка „...“, модел „...“, рег. № ..., по застрахователна полица № .... Оспорва истинността на механизма на описаното ПТП, както и причинно-следствената връзка между настъпилите вреди и инцидента. Оспорва наличието на застрахователно събитие и покритието му по сключения договор. Твърди, че е налице хипотезата на изрично изключен от покритието на застраховката „Каско“ риск, а именно проява на **груба небрежност** от страна на водача на застрахования лек автомобил. Твърди, че от страна на ищеца има неизпълнение на задължения по договора за застраховка. Посочва, че съгласно извършен оглед от експерти на застрахователя е изготвен опис-заключение, според което водачът на лекия автомобил е нарушил правилата на ЗДвП, като е извършил забранена маневра в условията на намалена видимост, предприемайки завой наляво, при неспазване на поставен знак, обозначаващ задължителното движение само надясно. Твърди, че към момента на процесното ПТП на бул. „...“ е била положена временна пътна маркировка, представляваща единична непрекъсната линия между двете ленти за движение, през която било забранено преминаването. С оглед изложените твърдения моли съда да отхвърли исковете, а при условия на евентуалност - да намали застрахователното обезщетение. Релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение, намира следното:

По иска по чл. 405, ал. 1 КЗ:

Страните по делото не спорят, а и от събраните по делото доказателства - се установява, че са били обвързани от валиден към момента на ПТП /28.07.2020 г./ договор за застраховка „Каско“ на МПС за лек автомобил с марка „...“, модел „...“, рег. № ..., по застрахователна полица № ..., по който застрахован е ищеца, а застраховател - ответното дружество.

Предвидената в чл.405 КЗ отговорност на застрахователя може да бъде ангажирана при осъществяването на сложен фактически състав, който включва: наличие на валидно учредено застрахователно правоотношение между страните; настъпване на твърдяното застрахователно събитие в периода на осигуреното застрахователно покритие; наличие на вреди, за които се претендира застрахователно обезщетение, възникнали в резултат от застрахователното събитие; изпълнение на задълженията, поети от ищеца в качеството му на застрахован за уведомяване на застрахователя за настъпило застрахователно събитие и представяне на необходимите документи за неговото установяване.

От приетите по делото писмени доказателства, свидетелските показания на разпитаните свидетели Н., З. и Д., както и заключението на САТЕ, се установяват въведените с ИМ и възложени в тежест на ищеца обстоятелства около настъпването на ПТП на 28.07.2020 г. с участието на застрахования при ответника л.а. „...“ с рег. № ..., а именно наличието на валидно застрахователно правоотношение, в срока на застрахователното покритие на което е настъпило твърдяното застрахователно събитие - ПТП, за което застрахователят носи риска, механизма на настъпване на ПТП, причинно-следствената връзка с причинените вреди и техния размер. Безспорно се установи в производството, че ПТП е предизвикано по вина на водачите на двете ППС, участници в произшествието, като водачът на увредения л.а., застрахован при ответника св. Н. не се е съобразила с поставената в района на кръстовището между ул. „...“ и бул. „...“ вертикална маркировка и знак Г-2 /Движение задължително на дясно след знака/, като е извършила маневра „завой наляво“ в

посока към ..., а водачът на мотоциклет „...“ – св. Д. при изпреварването на колоната от автомобили, движещи се в крайна дясна лента на платното за движение, в посока Центъра, е навлязъл в насрещното движение, осъществявано в средна и крайна лява лента от платното за движение, обособено за движение в посока ..., при което в средната лента за движение /тази за .../ е настъпил удар между двете превозни средства. Видно от заключението на АТЕ, водачът на л.а. „...“ е имал възможност да предотврати настъпилото ПТП, ако на кръстовището, образувано от ул. ... и бул. ... е спазил поставения пътен знак Г-2 и е извършил маневра за десен завой или преди предприетата от него маневра за ляв завой е спрял преди навлизането в средна лента за движение и е пропуснал движещия се в лентата за насрещно движение мотоциклет „...“. Съответно водачът на мотоциклета също е имал възможност да предотврати ПТП, ако е запазил движението си в определената за движение в посока Центъра дясна пътна лента, изчакал е в колоната от автомобили и не е навлязал в лентата за насрещно движение. Само в посочените хипотези, сп. вещото лице траекториите на двете превозни средства няма да се пресекат.

Установява се още от заключението на експертизата, че предотвратимостта на удара между ППС-та се намира в пряка и функционална зависимост от скоростта на движение на двамата участници, в момента на удара и от разстоянието между превозните средства в момента на възникване на опасността. Установено е, че водачът на автомобила е управлявала МПС с минимална скорост от около 7-8 км./час към момента на удара, докато мотоциклета се е движел със скорост около 47 км./час, като при тези скорости, водачът на автомобила е възприел приближаващия се мотоциклет, когато се е намирал едва на 3,38 м. от мястото на удара и при това положение същия не е имал техническа възможност да предотврати произшествието.

При тази установеност от фактическа страна, основния спорен въпрос е дали произшествието на 28.07.2020 г. в гр. София съставлява покрит за застрахователя риск или е налице основание за изключване отговорността му, на осн. чл. 408, ал. 1, т. 4 вр. чл. 395, ал. 4 вр. ал. 1 КЗ вр. т. 14.5 ОУ.

По делото няма спор, че водач на увреденото МПС към датата на произшествието е управителя на дружеството – ищец, което се явява и застраховано лице – св. Теодора Н..

Съгласно застрахователната полица приета по делото /на л.9/ застрахования с подписа си е удостоверил, че при сключване на застрахователния договор е получил подписан от представителя на застрахователя екземпляр от Общите условия и Специални условия за застраховки „Каско на МПС“, запознат е с тях и ги приема.

По делото са приети като доказателство представените от ответника Общи условия за застраховка „Каско на МПС“ /на л.40-42/ за които се твърди, че са относими към датата на процесното ПТП и които не са оспорени от ищеца, поради което съдът приема, че именно те са действащите ОУ на ответното застрахователно дружество към 28.07.2020 г. и обвързват страните по застрахователния договор.

Съгласно приетите ОУ по застраховка „Каско на МПС“, в т.14.5. застрахователят е посочил като „Изключени рискове“ – **„умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС, превозваните с МПС лица, чийто действия са предизвикали застрахователно събитие“.**

Съгласно т.17 от раздел XVIII „Дефиниции“ на ОУ „като груба небрежност по тези ОУ се квалифицират неизчерпателно посочените действия или бездействия: преминаване през железопътен прелез при спуснати, започнали да се спускат или да се вдигат бариери, независимо дали от съответното устройство се подават светлини или звукови сигнали, забраняващи навлизането в прелеза; преминаване през железопътен прелез при забранителен звуков и/или светлинен сигнал, независимо от това налични ли са бариери и от положението им; навлизане и преминаване през наводнени участъци; движение на МПС с

незатворени врати и капаци; движение на товарно МПС с вдигнат кош или свалена хидравлична помпа; небезопасяване на МПС срещу самопотегляне; управление с гуми, чийто технически характеристики не съответстват на законовите изисквания и сезонните условия; паркиране в непосредствена близост до строителен обект и всички други случаи, в които вредата е следствие от самонадеяното поведение на водачите и/или неполагане на минимално дължимата грижа за предпазване на застрахованото МПС от вреди“.

В конкретния случай, очевидно действията на водача на л.а. „...“ – св.Н., не попадат в нито една от изброените в т. 17 хипотези, обосноваващи действия при „груба небрежност“. Доколкото същите са неизчерпателно изброени, съдът следва да направи самостоятелна оценка на релевантните по делото факти, с оглед установяване наличието на такива действия, които биха могли да бъдат квалифицирани като извършени при груба небрежност, респ. водещи до освобождаване на застрахователя-ответник от задължението за плащане на застрахователно обезщетение по застраховката „Каско“.

При съвкупния анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира, че ответника неоснователно е отказал да изплати дължимото се по застраховката обезщетение, тъй като действията на водача на застрахованото МПС, при настъпването на процесното ПТП от 28.07.2020 г. не са извършени нито умишлено, нито при груба небрежност.

Установи се по делото, че на мястото на произшествието е извършван ремонт на пътното платно на бул. „...“ в посока към ..., което е налагало движението в двете посоки /към Центъра и .../ да се извършва само в едното пътнo платно, от което едната лента била обособена за движение в посока Центъра /при движение от ... към бул. „...“, явяваща се крайна дясна лента, а другите две ленти, съответно средна и крайна лява /гледани в същата посока/ били обособени за движение в посока към .... Установи се също по делото, че за времето на ремонтните дейности в ... няма данни за въведената временна организация на движението, както и с какви вертикална и хоризонтална маркировки е регулирано същото, нито има данни за създаден обходен маршрут за излизащите от квартала по ул. „...“ и пътуващи към .... Установи се от показанията на свидетелите Н. и З., че поставения в края на ул. „...“ пътен знак, указващ движение задължително надясно не е бил с добра видимост за идващите от улица „...“, а поставените временни жалони, разделящи двете ленти за движение към ... от лентата за движение към центъра били така поставени на кръстовището между ул. „...“ и бул. „...“ /на разстояние от около 20 м./ че създавали впечатлението, че преминаването през непрекъснатата линия, разделяща крайната дясна лента на платното за движение от средната лента е разрешено.

Водачът на л.а. е била пропусната от водач на автомобил, изчакващ в колоната от автомобили, оформена в крайна дясна лента с посока на движение към центъра, което е мотивирало св. Н. да предприеме маневрата „ляв завой“ с посока към .... От показанията на св.З. /живущ в квартала, както и св. Н./ : „абсолютно всички хора влизаха и излизаха от това място, защото ограничителните мантинели по самия булевард „...“ бяха поставени на разстояние 1-1,5 м., а само там разстоянието беше 20 м., като е направено от гледна точка да излизат автомобилите от квартала“. От показанията на същия свидетел се установява още, че „за живущите в квартала е нямало обособен друг маршрут, който да е направен за да могат хората от квартала да продължат към ...“ „нямало пътна маркировка, някой от пътните знаци били покрити, а други така завъртени, в т.ч. знака „Г-2, задължително надясно“, че да не се виждат от излизащите от ул. „...“. Тъй като към датата на инцидента ремонт е имало и по бул. „...“ излизащите от квартала и в частност от ул. „...“ са нямали възможност за обратен завой по бул. „...“ ако искат да стигнат до ... и затова единственото възможно място било по бул. „...“ като преминеш през лентата, оставена за пътуващите в посока Центъра и се включиш по посоката за ..., за която били оставени две ленти за движение“. От ... са изпратили отговор на ответното дружество, че в Дирекция „... не разполагат с проект за организация на движението на кръстовището между ул. „...“ и бул.

„...“, което още веднъж потвърждава изложеното от свидетелите, че към датата на ПТП - 28.07.2020 г. за излизащите от ул. „...“ в посока ... не е имало създаден от общината, възложител на ремонтните дейности, обходен маршрут. Ако и да се приеме, че показанията на св. Н. са в някаква степен заинтересовани, по см. на чл.172 от ГПК, тъй като същата освен водач на увреденото МПС е и управител на дружеството- собственик на автомобила, то същите се потвърждават от показанията на другия св. З., които са обективни, конкретни и непротиворечиви, изхождат от пряк очевиден на произшествието, и свидетел, и участник, в „създадената“ организация на движението по време на извършваните ремонтни дейности през 2020 г. по бул. „...“ и бул. „...“. По изложените съображения, съдът кредитира изцяло показанията и на двамата свидетели на ищеца.

В заключение, по спорния между страните въпрос относно наличието на проявена „груба небрежност“ от страна на водача на застрахованото при ответника МПС, съдът намира, че действията на св. Н., като водач на увреденото МПС, не съставляват „груба небрежност“ по см. на ОУ на ответника, въпреки че е предприела забранена маневра /съгласно вертикалната маркировка, знак Г-2/. Напротив, водачът на застрахованото МПС е подхождал към маневрата с особено повишено внимание, придвижвайки се с минимална скорост от около 7-8 км./час, уверявайки се, че в средната лента на платното за движение /т.е. идващи от центъра/ няма приближаващи автомобили, чието движение да пресече, при което е навлязла бавно с предната част на автомобила в средната лента, предприемайки маневрата „завой наляво“, когато била изненадана от връхлитащия я мотоциклет, който се е движел в насрещната на своята посока на движение, лента. Движението в насрещната лента за движение от страна на мотоциклета не се оспорва и от самия водач – св. Д.. Това неправомерно поведение се установява безспорно и от заключението на експертизата, съгласно която „водачът на мотоциклет „...“ е имал възможност да предотврати настъпилото ПТП, ако е запазил движението си в определената за движение в посока бул. „...“ дясна пътна лента, изчакал е в колоната от автомобили и не е навлизал в лентата за насрещно движение“.

По делото се установи също, че в застрахования автомобил по време на пътния инцидент, св. Н. е возила своите деца, което сп. съда априори изключва проявата на „груба небрежност“ или „самонадеяност“ у водача.

Следователно, в конкретния случай не е налице събитие /ПТП/ което да съставлява изключен от покритието на застраховка „Каско“ риск и застрахователя – ответник, неоснователно е отказал изплащане на дължимото застрахователно обезщетение.

От приетите по делото като доказателство Общи условия за застраховка на МПС /“Каско“/ /приложени на л.40-42 от делото/ се установява, че по клауза „П“ – Пълно каско, застрахователят покрива пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, причинени от всички рискове в клаузите „М“, „Ч“ и „К“, подробно изброени в т.7 до т.11.5, най-общо казано представляващи вреди, настъпили при проявление на случайно, непредвидимо и непредотвратимо по волята на застрахованата страна събитие, което по проявление е изрично дефинирано като покрит риск, за установяване на обстоятелствата по настъпването на което са представени документи и реквизити в зависимост от покритата по застраховката клауза, по която е настъпило застрахователното събитие.

Същевременно, в Раздел IV „Изключени рискове“ по т.14 до т.16.14.6. изчерпателно са изброени събития и случаи, които не съставляват покрит риск по застраховката и в които застрахователят не покрива пълна загуба или частична щета на застрахованото МПС, сред които са и: **„Умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС, превозваните с МПС лица, чийто действия са предизвикали застрахователно събитие“**, на който в случая застрахователя се е позовал при постановения от него отказ от изплащане на застрахователно обезщетение и каквито действия /умишлени и/или при груба

небрежност/ в конкретния случай, не се доказа да са осъществени от страна на водача на застрахованото МПС.

От правна страна, съдът достигна до следните изводи:

За уважаване на предявения иск ищецът следваше да докаже в условията на пълно и главно доказване наличие на договор за имуществена застраховка между него и ответника, **настъпило застрахователно събитие, което представлява покрит риск по договора**, вид и размер на причинените вреди – чл.405 КЗ.

Същевременно, на основание Общите условия за застраховка „Каско“, застрахователят може да откаже плащане в случай на частична щета причинена при **„умишлени или с груба небрежност действия на застрахования, член на неговото семейство, негов служител, трето ползващо МПС лице, водача на МПС, превозваните с МПС лица, чийто действия са предизвикали застрахователно събитие“** /т.14.5. от ОУ/.

От приетите и обсъдени по-горе доказателства, най-вече от показанията на свидетелите и заключението на в.л. по САТЕ, се налага извод, че произшествието се дължи на виновните действия на двамата водачи на ППС, участници в процесното ПТП, но действията на водача на лекия автомобил – св. Н., не съставляват „груба небрежност“ по см. на цитираните ОУ, поради което не е налице случай, който се явява изключен риск за застрахователя, по см. на приетите по делото ОУ, в който случай последния не дължи плащане на обезщетение.

По въпроса относно грубата небрежност в гражданското и застрахователното право, вкл. относно дефиницията и приложението ѝ, е налице практика на ВКС в т.ч. постановена по реда на чл.290 ГПК, */съгласно решение № 348/11.10.2011 г. по гр.д.№ 387/2010 г. на ВКС, ГК, IV г.о., решение № 184/24.02.2016 г. по т.д.№ 3092/2014 г. на ВКС, ТК, II т.о. и др./*според която понятията небрежност и груба небрежност не са легално дефинирани, но се приема, че „небрежност“ е налице тогава, когато длъжникът несъзнавано не е предоставил дължимото надлежно изпълнение, неполагайки онази грижа, която дължи добрият стопанин при конкретните обстоятелства, а „грубата небрежност“ се различава от обикновената само по степен и представлява по-засилена форма на небрежност – неполагане на грижата, която би положил и най-небрежният човек при подобни условия. Грубата небрежност е правно релевантна в хипотезата на чл.207 КЗ /отм./ сега чл.395 от КЗ, с оглед регламентираните в нормата задължения на застрахования за предпазване на застрахованото имущество и ограничаване на риска, доколкото тази небрежност е винаги предпоставка за неговото увеличаване. Грубата небрежност не може да бъде дефинирана в застрахователния договор предварително и по различен от горепосочения начин, защото формите на неизпълнението на задълженията по чл.395, ал.1 КЗ /нов/ не могат да бъдат изчерпателно предвидени отнапред, но може да бъде уговорена като основание за изключване на отговорността на застрахователя, съгласно чл.395 ал.4 пр.3 КЗ съобразно цитираната по-горе практика. При наличие на материалноправен спор относно характера на допуснатата от застрахования небрежност, преценката за това се прави от съда, въз основа на конкретните факти по делото“ */съгл. Определение № 36 от 22.01.2018 г. по т. дело № 1497/2017 г. на 2-ро тър. отделение, Търговска колегия на ВКС*

Меродавен за преценката дали е налице застрахователно събитие и изключен риск е единствено фактът, дали увреждането е причинено от водача на автомобила поради груба небрежност. /т.14.5 от ОУ/ Грубата небрежност се отличава от обикновената по дължимата грижа – в случая критерият е занижен и се свързва с грижите, които не биха положили и най-небрежните при конкретни условия. Според съдебната практика груба небрежност при управление на МПС, е виновно противоправно поведение на застрахования, изразяващо се в нарушаване на правилата за движение по пътищата, което е довело до настъпване на увреждането, при съзнание на водача, че е възможно да увреди застрахованото имущество.

В гражданското право противоправното поведение е по презумция недобросъвестно, но доказването на квалифицирания фактически състав на грубата небрежност е в тежест на ответника. Съдът намира, че от събраните доказателства не следва безусловно, че водачът на лекия автомобил /представител на застрахования ищец/ е действал при груба небрежност. Напротив, установява се съобразяване с конкретната пътна обстановка и адекватно на останалите участници в движението, поведение от страна на застрахования водач. Автомобилът е бил пропуснат от движещите се в колона автомобили в крайно дясно платно за движение, в посока центъра на града, а ударът е настъпил в средна лента за движение, обособена за движение с посока към ..., като ударът е настъпил в предна лява част на застрахования автомобил и е предизвикан от движещ се в насрещното пътно платно мотоциклет. Тоест, ако мотоциклетът не е излязъл от колоната от автомобили в дясната пътна лента и не е навлязъл в насрещната пътна лента за движение, дори и при формалното нарушаване на пътен знак „Г-2“ от страна на водача на лекия автомобил, вреди по последния не биха настъпили. Следователно, от съвкупния анализ на приетите по делото доказателства, съобразявайки установените обстоятелства, се налага извод, че поведението на водача на застрахованото МПС, не може да се квалифицира като самонадеяно или при проявена груба небрежност, поради което и не е налице основание за изключване отговорността на застрахователя, поради изключен риск по см.на чл.14.5 от Общите условия.

Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Обезщетението не трябва да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество /чл. 400, ал. 1 КЗ/, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото от същия вид, включително всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка /чл. 400, ал. 2 КЗ/.

Ако на застрахователя бъдат представени доказателства за извършен в специализиран сервиз ремонт за поправяне на увреденото застраховано имущество, застрахователят дължи плащане на застрахователното обезщетение в размер на направените за ремонта разходи, при условие, че същите не надхвърлят уговорената застрахователна сума и съответстват на реалната възстановителна стойност по смисъла на чл. 400, ал. 2 от КЗ. Застрахователят не е оспорил представената с исковата молба фактура № 0012121189/24.08.2020 г., съгласно която официалния сервиз е отремонтирал установените по опис – заключение по щета, изготвен от самия застраховател, увредени части, детайли и агрегати на застрахованото МПС, поради което съдът основава изводите си на тези писмени доказателства като приема, че ищецът е заплатил на официалния сервиз „... ..“ ЕООД установените и отремонтирани щети по процесното МПС. По делото се установява безспорно, че ищецът е отремонтирал увредения автомобил именно в официален сервиз за марката „...“, като видно от представените от ищеца писмени доказателства /фактура и калкулация на щетите/ както и от заключението на САТЕ, стойността необходима за възстановяване на лек автомобил „... ..“ с рег. № ..., изчислена на база пазарни цени към датата на ПТП е 10 806, 10 лв. Според вещото лице по САТЕ, *„за автомобили до 3 години, какъвто е застрахования „... ..“ фактурите за отремонтиране в официален сервиз се приемат изцяло по отношение на стойност на детайлите, нормовремената, сервизния час и материалите за боядисване“*, т.е. фактурната стойност на ремонтните работи съвпада с пазарната стойност, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил, в случая 10 806, 10 лв. Съдът съобрази, че в случая не е налице надхвърляне на застрахователната стойност, а от друга страна сторените от застрахования разходи са съответни на действителните такива за възстановяване на увреденото МПС, съгласно изслушаната експертиза, поради което предявения иск е установен и в своя размер от 10 886, 10 лв. с ДДС.

Поради изложеното по-горе, претенцията се явява доказана както по основание, така и по размер, до предявената сума от 10 806, 10 лв., върху която и сума се дължи и законната лихва от предявяване на иска на 02.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

По иска за мораторна лихва:

По този иск в доказателствена тежест на ищеца бе, да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. С оглед уважаването на главния иск по чл.405 от КЗ безспорно се установява първата предпоставка, а именно наличието на задължение на ответника, което не е погасено в срок.

Според чл. 86, ал. 1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Денят на забавата се определя съобразно правилата на чл. 84 ЗЗД. Съгласно тези правила при срочно задължение длъжникът изпада в забава след изтичането на срока, а ако задължението е без срок за изпълнение – от деня, в който бъде поканен от кредитора.

В настоящият случай по делото няма представени доказателства в застрахователния договор да е уговорен срок за изпълнение на задължението за заплащане на застрахователно обезщетение, различен от посочения в КЗ такъв, поради което и следва да се приеме, че срокът за изплащане на застрахователно обезщетение следва да се счита, че е в максимално допустимия срок - 15 дни от изпълнение на задълженията на застрахования: за уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие и допускане на застрахователя да направи оглед на имуществото и предоставяне на всички документи /чл.405 ал.1 от КЗ вр. чл.108 КЗ- кумулативно/. В производството ищецът представи доказателства, че на 10.08.2020 г. е депозирал пред застрахователя всички изискуеми от последния документи във връзка с приключване на щетата, поради което следва да се приеме, че това е момента, от който е започнал да тече 15-дневния срок за изплащане на обезщетение, т.е. от 10.08.2020г. се счита, че ответникът е изпаднал в забава за изплащане на дължимото застрахователно обезщетение. В тежест на ответника бе възложено да докаже погасяване на дълга на падежа, като такива доказателства не са ангажирани.

Размерът на обезщетението за забава, изчислено по реда на чл.162 от ГПК и съобразно Постановление № 426/18.12.2014г. за периода 10.08.2020г. до 02.07.2021 г. е в размер на **933,53 лв.** колкото е и претендирания от ищеца размер, и до който размер следва да бъде уважен предявения иск.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има само ищеца, който представя списък по чл.80 от ГПК и претендира такива в размер на общо **1499,60 лв.**, от която сума **469,60 лв.** – заплатена държавна такса, **150 лв.** депозит за вещо лице и 880 лв. – адвокатски хонорар, който е съобразен с минималните размери по чл.7, ал.2 от НМРАВ, определени, съобразно с цената на предявените искове, поради което не подлежи на намаляване, съобразно заявеното в условията на евентуалност възражение по чл.78, ал.5 от ГПК.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ищецът има право на разноски за сумата от **1499,60 лева.**

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА, /ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: ..., **да заплати** на „ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ... представлявано от управителя Н. Н., сумите:

- На осн. чл.405 от КЗ сумата от **10 806,10 лева (Десет хиляди осемстотин и шест лева и десет ст.)**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по Щета № .../28.07.2020 г. от застрахователя – ответник по застраховка "Каско на МПС" с полица № .../28.02.2020 г., валидна в периода 09.03.2020 г. до 08.03.2021 г., за претърпените в резултат на ПТП от 28.07.2020 г. в гр.София, имуществени вреди по лек автомобил „...“ с рег. № ..., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 02.07.2021 г. до окончателното плащане на сумата.
- На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД сумата от **933,53 лв.**, представляваща обезщетение за забава при плащането на дължимото застрахователно обезщетение от 10 806, 10 лв., дължимо за периода на забавата от 28.08.2020 г. до 02.07.2021 г.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК /ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: ...**да заплати** „/ЮЛ/, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ... представлявано от управителя Н. Н. сумата от **1499,60 лв.** представляваща сторените съдебни разноски в производството пред СРС, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____